

стіянскій-тъ съставъ. Ако обаче внимнемъ внимателно въ Писанія-та, ще намѣримъ, че дѣла-та наши никакъ не могатъ да бѣдѣтъ срдства на прощеніе-то ни. Онія, които мудруватъ, че Христосъ не ще да приеме и прости грѣшникъ-тъ, който прихода при него съ вѣрж доклѣ не стори нѣкои добры дѣла, прельщаватъ ся, и не знайтъ Писанія-та. *Който дохожда при мене не щж да го изгонѣ въз. Грядущаго ко мнѣ, не изгону вонъ.* (Іоан. 6; 37.)

Покаянный разбойникъ, на когото първо-то познанство съ Христа ся случи въ послѣд-ни-тъ му часове, несумнѣнно ся пріе въ рай-тъ исто така, както и най добрый-тъ отъ святы-тъ, който нѣкога е влѣзль вѣтрѣ. Но и той ся спасе, както и други-тъ, които сж ся покаjali грѣшни, отъ благодать-тж чрѣзъ вѣрж-тж. (Ефес. 2; 8.) Евангеліе-то само единъ спасителенъ пѣтъ показува.

Може да помислятъ нѣкои, че тая похва-ла на вѣрж-тж е много прѣвосходна, и да попыта-тъ, защо вѣра-та да ся гледа като едно толкова достопохвално дѣло, щото чрѣзъ неѣ само да можемъ да получимъ прощеніе? Отговоръ-тъ е сякому явенъ. Не хвалимъ вѣрж-тж нашж, нито ѣ отдаваме нѣкакво до-стоинство. Христосъ е, който ся хвали чрѣзъ вѣрж-тж, и нему трѣбва да дадемъ сякоѣж славж. Вѣра-та е толкова сщществителна колкото е потрѣбенъ Христосъ, защото чрѣзъ вѣрж-тж само можемъ да придобиемъ, или по добрѣ да речемъ, вѣра-та не е друго, ос-